تنکي پاڼي

کاڼي ته ورکړه دخپل حسن کتاب
پکې غــــزلې د پښتو جوړ وي

دشعرونو غونډ

محمد طــاهر کاڼي

۱۳۷۹کـــــال

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

تنکی پاڼې

د شعرونو غونډ

کاڼي ته ورکړه د خپل حسن کتاب

پکې غزلـــې د پښـــتو جـوړوي

محمد طاهر کاڼی

۱۳۷۹ل کـــال

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

د مور سپېڅلې، نه هېرېدونکې او ابدي مينې ته ! هغې مينې ته چې له ما سره يې زما په خټه کې پښتو ژبه ملګرې کړې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم: تنکۍ پاڼې

شاعر: محمد طاهر کاڼی

چاپشمېر: ۵۰۰ ټوکه

چاپکال: ۱۳۷۹ لمریز/۲۰۰۰ زېږدي کال

چاپځای: مسکو

چاپ وار: لومړی

یادونه: د دې ښېر د چاپ ټولې رښتې له شاعر سره خوندي دي. د بیا چاپ لپاره یې د شاعر سلا او هوکړه حتمي ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

ځینې ادبي مورخین او نقادان په دې باور دي، چې په ځینو ټولنو کې ناوړه سیاسي، اجتماعي او اقتصادي حالات کله کله د ځینو ښو ادبي جریانونو د پیدایښت سبب کیږي.

زموږ د هېواد د دوو لسیزو د ناوړه سیاسي، اجتماعي او اقتصادي حالاتو په جریان کې هم په پښتو شعر یو داسې جریان راوټوکېده چې شاعرانو یې د نویوالي خواوو ته تمایل درلود او هڅه یې کوله چې خپل شعرونه د هنر او ښکلا په ګاڼه سمبال کړي . سمبولیزم ته مخه د دې پړاو د زیاتره شعرونو ځانګړنه ده. د دې پړاو شاعران د سمبولونو په انتخاب د تصویرونو په جوړولو کې خپل استعدادونه ازمایي، تجربې کوي او ورځ تر بلې د تصویرونو او د سمبولونو په غوره کولو کې پیاوړي کیږي، نوښت او تازه ګي د دې ډلې پر شعرونو وزرونه غوړول.

د دې ډلې سر لاري: اروابناد اسحق ننګیال، عارف خزان، پیر محمد کاروان، احمد تکل، کاوون توفاني، لطیف بهاند ، محمد اصف صمیم او ځینې نور شاعران دي.

د دې ډلې شعري تجربې زموږ د ځوان نسل مخې ته پرتې وې او ډېرو ځوانو شاعرانو په خپلو شعرونو کې دغو نویو تجربو ته په پاملرنه د هنر خواته زیاته توجه وکړه او اوس موږ په خپله فرهنګي حوزه کې په لسګونو داسې ځوان او تنکي ځوانان شاعران لرو چې غزل، نوي او ازاد شعرونه یې د شعریت په ښېګڼو پوره دي. له ولسي او ولسي ډوله شاعرانو پرته د نورو هغو په مجموعو او متفرقه شعرونو کې د شعرونو تله پر نظمونو درنه ده. تر کومه ځایه چې زما مطالعه ده په دې روان پېړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کې زموږ د ځوانو شاعرانو په اثارو کې تشې منظومې ډېرې لږ موندی کیږي او د دوی اثار د شعر او سني لوازم لري او دا بهیر نور هم د پرمختیا پر لور روان دی.

زموږ ځوان شاعر محمد طاهر کانی، چې هم ښه هنرمند دی، هم ښه اواز لري. د سندرو په ویلو کې هم ښه استعداد لري. په اروپایي ادبیاتو کې د مطالعې خاوند دی. روسي ژبه یې د کمال ترحده زده ده. له دې برسېره ژورنالیستیک استعداد ورسره مل دی. په ماسکو کې د افغانانو خپرېدونکې د «کابل» جریده هم د ده په مسولیت خپریږي.

د دې ټولو کارونو تر څنګه ښاغلی کانی یو ذوقمن شاعر دی. د پښتو د معاصر دوران د سر لارو استادو شاعرانو لکه: اکاډمیسین لایق، استاد شپون، عبدالباري جهاني او نورو د اثارو د مطالعې تر څنګه یې د ځوان نسل د مبتکرو او ښو شاعرانو د مجموعو او متفرقه شعرونو مطالعه هم کړې ده او د دغې مطالعې په مرسته یې خپل شعري ذوق ښه صیقل کړی دی. دی په خپلو ویناوو کې د شعریت غوښتنې پالي او د نوښت خواته هم هڅه کوي.

ما د ښاغلي کاني د شعرونو او نظمونو لومړنۍ مجموعه «تنکۍ پاڼې» وکتنه. دی زیار باسي چې حتی زموږ پر هېواد د روان ناورین ځینې نادودې په خپلو پاړکو کې په هنري ډول راونغاړي. په ځینو غزلو کې یې هم هنري خوځښت لیدل کیږي.

ما د دې مجموعې له ځینو غزلو او شعرونو او د ځینو هغو له بیتونو خاص خوند اخیستی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مثال په ډول د مجموعې د «زخمي کيږدۍ» او «اتڼ» په ټوټو کې شاعر د پښتنو د کليوالي او کوچياني ژوند دې دوو توکو ته د هېواد له دې او سنيو ناوړه پېښو سره په ارتباط کې په خپلو ويناوو کې ځای ورکړی دی. د دې دوو ټوټو ځينې ځانګړي بيتونه پياوړی شعريت لري. په ښو انځورونو پسولل شوي او تخيل يې هم ښه دی. د «زخمي کيږدۍ» نومي پاړکي دا لاندې بيتونه زما خوښ دي:

د تصور په صحرا وينم سوي سوي بوټي

دا کوچۍ مېنه مې غمجنو شنو لوګو اخيستې

يتيمه کړيکه مې تر غوږ د ماشومانو شوله

د کيږدۍ سيمه بوږنوونکو انګازو اخيستې

چيرته په لاره کې ځپلی د بريتورو وينم

د خيال سدرۍ يې له لونګۍ سره لمبو اخيستې

چاته به ګوري د کوچۍ پېغلې غمجنې سترګې

چې پېغله مينه يې اوس اوښکو ليونو اخيستې

د غم ګوليو زخمي کړي د کيږدۍ لاسونه

د ګودر غاړه ماتو شويو شنو منګو اخيستې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په پوه د ښاغلي کاڼي شعرونه د هنري تابه پر لور ګامونه اخلي. دی په دې هڅه کې دی چې د شعریت ټول اساسات خپل کړي او نوښت ته په خپلو شعرونو کې پرورښت ورکړي.

زه هیله لرم چې ښاغلی کاڼی تل د نوښت تلوسه ولري، ښکلي او نوي انځورونه جوړ کړي، او تل دې د عالي تخیل د نیلي پر وزرو سپور وي.

دا بله هیله له دغسې شاعر نه لکه کاڼي کېدای شي چې دی ځان له تقلید نه وژغوري، دا ځکه چې تقلید هنرمند د ابتذال خواته راکاږي. هنري استعداد او ذوق یې وده نه کوي او له تلاښه نه یې منع کوي.

د ښاغلي کاڼي د هنري استعداد د لا غځونې او د تقلید نه د ځوان پښتو شعر د ژغورلو په هیله.

په درناوي

زلمی هېوادمل

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سریزې په ځای

کاښی د کمرو ومه تا پورته کړم

سترګو پښتنو ته دې کجل شومه

بهاند

ډېر وخت کیږي چې زما مخې ته د ښاغلي محمد طاهر کاښي د شعرونو ناچاپه نسخه پرته ده. هغه ماته ښاغلي شاعر راسپارلې ده چې پر هغې څه ولیکم. په رښتیا سره هغه مې څو څو ځلي ولوستله، کله وایم چې راځه څه پرې ولیکه او کله زړه راته وایي چې ترې تېر شه. مګر د ښاغلي کاښي پرله پسې پوښتنو، چې څنګه شوه؟ اړ شوم چې څه د نورو شاعرانو کتابونه او څه خپل یادښتونه وګورم او دا لاندې څو کرښې د ده په دې څه پخو او څه ناپخو شعرونو ولیکم. ما غوره وګڼله خپله لیکنه د ده د دې شعري جونګ په دې شعر راپیل کړم:

اخلمه په زړه کې د موسکا تصویر

سترګو د نازونو د ادا تصویر

پریوته نظر مې په پیۍ مخو کې

اخلم یې له سترګو د مینا تصویر

ګورمه ایینې ته د نظر د یار

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکاري پکې زما د تمنا تصوير

کوم يو انځورګر باندې تصوير کړمه

ستا د سپينې غاړې او ملا تصوير

راشه پر سينه مې سينه کېږده لږ

جوړ به کړو د زړونو د درزا تصوير

نو کله چې يو څوک د زړونو درزا اورېدلی شي او هغو نه تصوير جوړوي، هغه څوک چې د ښکلو په سترګو کې د خپلې ورکې تمنا تصوير پيدا کولی شي، هغه څوک چې د ژوند په غم اباد کې فکرونه د ښکلي خيال په لور ياغي کوي، هغه څوک چې په دې غم اباد کې يوې موسکا نه د مينې کور جوړولی شي، هغه څوک چې د ستم اوږده لاسونه د هر چا له ګرېوانه لنډولی شي، هغه څوک چې د باغ له اوږو نه د سپينو واورو پر ځای سره ګلان رازرغونولی شي، هغه څوک چې وخت د تمباکو په شان د چلم يو کش او يو دود کوي چې د غم په زړه غم راشين کړي، او هغه څوک چې نورې ډېرې داسې له نوبت نه ډکې چارې کوي، لوستونکي د هغو په ښکلا حيرانوي، په تورو او کلمو کې د انساني روح د نازولو او پاللو لپاره نه انځورېدونکې شببې راانځوروي او په نه تکرارېدونکي ډول هغه په کلمو کې رانغاړي، نو کولای شو هغه شاعر وګڼو. هغه مصور وګڼو او هغه انځورګر. نو زه هم ځان ته دا اجازه ورکوم، چې کانی صاحب په پښتو ننني ادبي بهير کې په ډېر ځنډ او ښکلا سره يوه نوې پيل کېدونکې څېره وګڼم او حتی ځينې غزلې او نوي شعرونه يې پاخه شعرونه، چې د يوه پوره شاعر طبيعي زېږنده ښکاري. تر دې نه برسېره

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ده ددې شعري جونګ په لوستلو لوستونکي کولی شي ځینې داسې ترکیبونه او نوي ژبني جوړښتونه پیدا کړلی شي چې پخپله د شاعر کانې وي: د غم په زړه کې د غم شنه کول، د زړونو د درزا تصویر، روڼ تنکي نظر باندې ویشتل، د موسکا کور، په عقل کې د اغزو کرل، د ستم اوربده لاسونه، د باغ په اوږو لاسونه، د باروتو د بلا خپټه، د تورو د ېوالو غاښونه، د سکروټو لپه، په لمر د تورو شپو حلالول، د ځنګل ځنې، د شپېو حلالول او نور نور نوي ترکیبونه، چې د وخت نه تکرارېدونکې شېبې شاعر پکې مروړلې او ابدي کړې دي. ښه به دا وي چې دلته د شاعر هماغه غزله راغبرګه کړو چې د همدې یادو شویو ترکیبونو زیاته برخه پکې لوستلی شو:

سا مو لوګی چې بند په بند تېروي

سینه سکروټو کې څه ژوند تېروي

زموږ د تورو د ېوالو غاښونه

دا سره اورونه په څه خوند تېروي

وخت د باروتو د بلا خپټې ته

ډ کې منګولې په ښه شخوند تېروي

خپله په سرو وینو کې غرق تر ستوني

بل ته ټول عمر دوی په پند تېروي

ډبرین زړونه، ډبرینې سترګې

(c) ketabton.com: The Digital Library

توري لوخړې په اپلبند تېروي

څه سرې خورې د وخت ټوکې شولې

ژوندي سرونه لکه قند تېروي

د کاڼي لکه هغه شان چې يې تخلص طبيعت ته نږدې دی، شاعري يې هم لکه کوچياني ژوند ، لکه دده د همژبو ژوند طبيعت ته نږدې، همگامه او په هره غزله، شعر او نظم کې يې وينو چې د کوچاني ژوند ننبې سر راپورته کوي، نو ځکه دده په شعر کې دغه لاندې توري او کلمات په تکرار سره ليدلی شو: غر، صحرا، باد، باران، وربځ، طبيعت، باغ، مليار، ونه، چنار، چمن، گل، اغزي، غوټۍ، څانگه، لونگ، مينه، وږمه، شبنم، لوگی، سيند، دره، لمر، ځنگل، للمه، سيلاب، کاروان، اس، کيږدۍ او نورې ډېرې داسې ژوند او طبيعت ته نږدې چې دا ټولې د هغه د ځانگړي ژوند انځور باسي. د ساري په توگه موږ کولی شو چې يوازې د خړ کلمه په بېلابېل ډول په لسگونو واره د ده په جونگ کې ولولو. ده دا کلمه په دې لاندې ډولونو سره استعمال کړې ده: خړ، خړه، خړې، د خړو خړو خلکو، خړو کورونو، خړه مانۍ، خړه زنده گي، خړې دښتې، خړې اوبه، د خړو غرونو، خړ مزل، خړې لارې، چې دغه خړوالی نه يوازې دده توان د يوې کلمې په بېلابېل ډول استعمال کې ښيي، بلکې دا دده د ژوند ، د ده د ماشومتوب، د ده د تنکي زلميتوب او د ده د سرنوشت بيان دی چې په ځانگړې توگه دده د ځوانۍ د تجربو نه وروسته په شعر کې تصوير پيدا کوي، انځوريږي او بيان مومي. نو دلته هغه خبره حقيقت پيدا کوي چې د شاعر توان په دې کې دی چې دی له هغو تورو نه، چې نورو ته ساده او تش توري بربښي سره له ټول ساده والي يوه نوې ښکلايزه مانا پيدا کوي، هغو ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوی احساس، عاطفه او نه بیانېدونکې ښکلا وربښي. البته زموږ شاعر هم په دې برخه کې هڅې کړې دي:

کبوتی کاروان

په اوږده لاره کې په شپو واوښتو

په بې سحره شوګیرو واوښتو

موږه سپاره وو د شپېو پر اوږو

مو دې شوې ختمې په کلو واوښتو

په څه بې لارو مزلونو سر شو

ګلونه سوي، په اغزو واوښتو

للمو شپېو ته مو باران غوښتلو

خو په سیلاب د وینو سرو واوښتو

موږه د بخت پر اس وو زین تړلی

لکه چې اس نه وو په خرو واوښتو

موږ له کاروان سره په لاره لوټ شو

په لویه لاره کې په غلو واوښتو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاغلي کاڼي په دې مجموعه کې د غزل په ښه شعرونه ډېر لیده کیږي او شاعر په دې ډول شعر کې ځینې ځینې ځایونه ښه لاس هم لري. دی په غزل کې غواړي پخه تجربه وکړي، خو داسې ښکاري چې د خیال وزرونه یې کله کله د غزل په اوچت اسمان کې کمزوري کیږي، خو بیا هم د ښکلا تر څوکو ځان رسولی شي. نظمونه یې ماته داسې ښکاري چې غواړي د پخېدو خواته ولاړ شي. په ازاد شعر کې کله کله بې ساری تخلیق کوي:

ناجوړه لار

زموږ د سترېو سترېو هیلو

ارمانونو لارې،

سپېره ټپونه سرې سینې پورې

کتار تړلي

زموږ د زړه د لویو غرونو

د غرور غېږه کې یې

د مایوسۍ چاړه ټومبلې نېغه

اوس زموږ سترې هیلې

ګوره دعا کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اسمان ته گوري

گوندې چې خداى يې كړي دعا قبوله.

ځلوريزې يې په مجموعه كې ګوته په شمار دي، خو ښايسته.

په وزن، قافيې، ادبي صنايعو او د شعر په موسيقۍ يې دلته څه نه وايم خو دومره ويلى شم چې قافيوي عيبونه پكې لږ تر لږه په هره غزله كې لكه ستم زموږ په وطن كې سر راپورته كوي چې دا جلا بحث غواړي او جلا خبرې.

د خپلې ځوانۍ فصل كې د مينې كرښې وينم

يو بشپړ پسرلى مې له ګلونو څخه ډک دی

د ستمګرو په ككره د كاڼي د لګېدو په هيله

لطيف بهاند -مسكو

د ۲۰۰۰ ز كال د اګست لومړۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

کتابتون

د فکر لوی کتاب مې له رازونو څخه ډک دی

د ستړي ژوند له لویو کاروانونو څخه ډک دی

په هره یوه پاڼه یې تصویر دی د یادونو

د خړو خړو خلکو له مخونو څخه ډک دی

راغلې پکې ډېرې دي کیسې د حسرتونو

د سویو اسویلو له حسرتونو څخه ډک دی

د لویو اوږدو لارو یوه لویه منظره ده

کیږدۍ سره یو ځای خړو کورونو څخه ډک دی

د خپلې ځوانۍ فصل کې د مینې کرښې وینم

یو بشپړ پسرلی مې له ګلونو څخه ډک دی

د فکر د کتاب پاڼې چې اړوم پوهېږم

یو کور د تصور مې کتابونو څخه ډک دی

اوکراین-لووف

۱۹۸۷ز کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماتې نغمې

ځي مې اسويلي په غمخانو پسې

بيا په غم ځپلو قدمو پسې

لار کې د غيرت چې خيرې شوي دي

گرزي اوس په هغو گرېوانو پسې

چيرته د زخمي ژوندون پر لار درومي

وينې څڅېدلې منزلو پسې

لاره کې مو پښې د منزل ماتې کړې

ستړې مزلونه شوه سپېدو پسې

نن د نيمې شپې د رباب غږ نښته

ماتې نغمې نه ځي په پردو پسې

اوکراين-لووف

۱۹۸۷ز کال

(c) ketabton.com: The Digital Library

خړه ماښې

زموږه په وطن کې چې د نورو حسابې ده

زموږ په غمګینۍ کې یې خوشاله خوشالي ده

زموږه د غیرت شمله باروتو توره کړې

اشنا په دې غیرت کې عجیبه غوندې ځواني ده

په ډاګه راته وایه، دا نو څه مانا لري اوس

چې ژوند مو سر تر پایه د پردیو قرباني ده

ماښام شي او سحر شي، ژوند هماغسې روان دی

په ښار او په کوڅه کې مو څه خړه زندګي ده

پښې لوځې، ببرسري مو د غم پر لاره درومي

د کونډې زمانې مو له ګرېوان سره یاري ده

زموږه خړو دښتو ته مجنونه راژوندی شه

نن دلته د لیلا خړه ماښې کې تباهي ده

اوکراین-لووف

د ۱۹۸۸ ز کال فبروري

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د حسن په محفل کې اداگانې نخښدلې

ادا سره نازونه، موسکاگانې نخښدلې

د ښکلو وې نخاوې، د سرو سترگو سترگکونه

نشه کې د مستانو حیاگانې نخښدلې

شپبه وه د رندانو او د ویر دنیا وه ړنگه

په منځ کې د جامونو میناگانې نخښدلې

اغېز د عاشقۍ نه وو، پر زړه مې غم راخور وو

زما د زړگي غم ته خنداگانې نخښدلې

زه ورغلمه کاڼي ته ترې و مې کړه پوښتنه

په زړه کې یې تر اوسه سوداگانې نخښدلې

اوکراین-لووف

د ۱۹۸۸ ز کال مارچ

(c) ketabton.com: The Digital Library

مین پسرلی

شین پسرلی دی په راتللو مین

زړګی زما دی په سرو ګلو مین

مینې وربځې طبیعت ته ژاړي

باران د غره په ښکلولو مین

ګل د غوټۍ په زړه کې رنګ ووروي

دی د شبنم په نازولو مین

ستوري د شپې له خوبه خوند اخلي

سحر د لمر په راختلو مین

د مازدیګر په طلایي نظر کې

زلمی چنار شو په شنو ولو مین

سیند د درو سینه کې ګوتې وهي

لکه ماشوم وي په رودلو مین

لکه شاباز د ربابي ګوتو کې

قلم زما شو په غزلو مین

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوکراین-لووف

د ۱۹۸۸ز کال اپرېل

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار ته

تا ایښې د عمر پر اوږو قدم

ځکه ږدې پر لاره په ورو ورو قدم

ستا د لاس لرګی زه بختور ګڼم

ستا سره په ځنګ ږدي په کلو قدم

ستا د ځوانۍ وخت مې تل په یاد راځي

تل دې ایښوده پر لارو ښو قدم

ته چې بریتور او شمله داره وې

هر قدم دې وو د پښتنو قدم

تېره دې ځوانۍ شوه، اوس سپین ږیری شوې

نه ږدي ستا رباب اوس په نغمو قدم

ستا عمر دې ډېر وي، تل ژوندی اوسې

لاس کې ښکلوه دې د تسپو قدم

اوکراین-لووف

د ۱۹۸۸ ز کال مارچ

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوماري شپې

د زلمیتوب خوماري شپې ټولوم

له مستې میني نه نشې ټولوم

شوې بې حسابه د دې ځای معشوقې

ټولې د زړه خواته نږدې ټولوم

ګوره نظر چې یې په ما لګي تل

خود به یې سترګو نه پیالې ټولوم

ما د بیلتون کلي ته واچاوه اور

وصله له پښو دې زولنې ټولوم

سبا سحر ته ښه راغلاست وایمه

د رڼا کور نه شوګیرې ټولوم

شیخه پر تا دې بده ونه لګي

زه له پیۍ مخو نه بوسې ټولوم

اوکراین-لووف

د ۱۹۸۸ ز کال مارچ

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاغیتوب

موږه د ژوند د کلي ور ماتوو

په خپله مېنه کې ټټر ماتوو

د خپل شکېدلي، خیري خیري ګرېوان

تنۍ د اوښکو په نظر ماتوو

موږه د باغ د تږو تږو ونو

تنده د وینو په تبر ماتوو

پخپله پوه نه یو چې څه کوو موږ

تیږه په لاس کې او خپل سر ماتوو

موږه سرکښه د پېړۍ لیونیان

د وخت په خېټه کې خنجر ماتوو

اوکراین-لووف

د ۱۹۸۸ ز کال اپرېل

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

نن دې بیا محبوبې د وختونو غبرږه خلاصه کړه

ستا د حسن بڼ د بهارونو غبرږه خلاصه کړه

ماتې دې شېبې کړې په راتګ د انتظار زړه کې

تا چې زما د ځوانو امیدونو غبرږه خلاصه کړه

جوړې دې غوټۍ کړې د ښایست د اننګو د باغ

نن دې هر قدم کې د ګلونو غبرږه خلاصه کړه

پیغله مسته خوله دې رانږدې کړله چې کښناستې

شونډو کې موږ دواړو د رنګونو غبرږه خلاصه کړه

ستا د شا تنۍ مې د خومار په ګوتو پرانیستې

سپینه دې د مستو هوسونو غبرږه خلاصه کړه

لاس چې مې نن ستا د سرې سینې په خوله وښوييد

کاڼې ته دې بیا د پالنګونو غبرږه خلاصه کړه

اوکراین-لووف

د ۱۹۸۸ ز کال اپریل

(c) ketabton.com: The Digital Library

مات جام

د وخت د تورو وربځو دې مجال ته ګوته نیسم

چې کاڼي وورو ي په بل دې سوال ته ګوته نیسم

یو څو سپیره ډاګونه یې په مورېنه دې لورولي

راغلی دی اوس وخت څکه دې حال ته ګوته نیسم

په مخ کې د هر چا چې مداري غوندې څرخیږي

اخر به شې رسوا چې زه دې فال ته ګوته نیسم

د خړو اوبو ګوټ چې په مات جام کې راته نیسي

دا څکه هم ساقي او هم کلال ته ګوته نیسم

اوکراین-لووف

د ۱۹۸۸ ز کال اپریل

(c) ketabton.com: The Digital Library

پولادي سينه

پر دې سينه باندې انځور دې د هر يون ګامونه

د سکندر او د چنګېز د هر شبخون ګامونه

کور د زمريانو کې ګيدړ ته څه حاجت نشته دی

لاره کې وينم نابلده ناميمون ګامونه

چې د تنکيو هيلو زړونه يې ذرې ذرې کړه

اخر به مات شي نيمه لار کې د جنون ګامونه

دا ليونی د زمانې طبيب ته ورولئ لږ

په هر قدم کې ورانوي چې د روغتون ګامونه

د تور لحد لاره به ونيسي، تورمخی به شي

زموږ په کور کې ماتوي چې د ژوندون ګامونه

چې مې وطن کې بريتور او شمله ور اوسيږي

چليدی نه شي د نااهلو د قانون ګامونه

اوکراين-لووف

د ۱۹۸۸ ز کال مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوڅې

پته ده ورکه د اختر د کوڅو

بېګانه ښکارو په نظر د کوڅو

د سرو نکریزو چېرته پته نشته

یوازې وینو سور ځیګر د کوڅو

خوښي زموږ له کوره کډه وکړه

دروازې خلاصې سراسر د کوڅو

دلته بریتونه په سرو وینو رنګ دي

نن ټپي شوی شمله ور د کوڅو

پر سپینه ورځ یې زموږ کش کړه ماشه

څومره سپین سترګی شو خطر د کوڅو

اوکراین-لووف

د ۱۹۸۸ ز کال اکتوبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټګمار

وران مو د وطن کلي او ښار ګڼه

جوړ راته راغلی یو ټګمار ګڼه

زما د کور لمبو ته چې پکی وهي

دا واړه لاسونه د اغیار ګڼه

خپټه یې زما پر اوږ اېښې ده

توره اشتها د سره ښامار ګڼه

چا ورسره خوله د جوال ونیوه؟

زما د هیلو غله سره یې یار ګڼه

زما د کلي زړه کې چې چړې وهي

دا د دې خوني شوروي کار ګڼه

اوکراین-لووف

د ۱۹۸۸ ز کال اکتوبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوښکې

ځنګه ژړ راغی بې وخت زمان د اوښکو

چیرته ولټوو موږ درمان د اوښکو

د انسان د ژوند فضا شوه تکه توره

شو راښکته ناځاپي باران د اوښکو

چې پر زړونو به نغمې د پسرلي وې

اوس یې ځای ونیو ظالم خزان د اوښکو

په هر ځای کې کوکې جګې شوې له غمه

په وحشت کې دی ولس حیران د اوښکو

لور تر لوره د جګړو اورونه بل شوه

شو په سترګو کې مشکل ګوزران د اوښکو

د یتیم په برخه نه شو نور څه پاتې

په نمجنه لاره شو روان د اوښکو

خونړۍ شوله د ژوند حسرتي سیمه

پکې درومي تل مدام کاروان د اوښکو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما که څیري خپل ګرېوان له ډېره غمه

شو مې اوښکو ته خالي میدان د اوښکو

اوکراین-لووف

د ۱۹۸۸ ز کال ډیسمبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

واوره زما د امیدو غزله

د زړه د زنګ د ورکېدو غزله

پکې رنګین غوندې اهونه شته دي

هم د رنګینو اسویلو غزله

چې لکه ناوې ښکلې کړې مې ده

د ښکلو سترګو ، اننګو غزله

چې پلوشې پکې د حسن برېښي

د تورو زلفو د وربو غزله

پکې غرېبړي بت پرسته مینه

د ځوانې مینې د وختو غزله

اوکراین-لووف

د ۱۹۸۸ز کال ډیسمبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

چې هر نظر دې له لمبو جوړوي

سينه کې اور مې د اسرو جوړوي

څه ساحري دې په موسکا کې پټه

چې پسرلی پر اننگو جوړې

چاته بانه چاته چړې د زړونو

عجب نوښت دې پر لېمو جوړوي

کاڼي ته ورکړه د خپل حسن کتاب

پکې غزلې د پښتو جوړوي

اوکراين-لووف

د ۱۹۸۹ز کال مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بلاربه عقیده

زموږ د کور په منځ کې یوه شپه وه لنګېده

پردې غوندې بې وخته مېلمنه وه لنګېده

زموږ د حالت سترګې وې بې ځایه غولېدلې

تګماره د بل کلي نه جوپه وه لنګېده

یو چا ورته بې ځایه، بې موجبه خوشالي کړه

په اصل کې د خلکو اند ېښنه وه لنګېده

یو څو د پردي عقل لیوني ورنه پیدا شول

د شپږو میاشتو بلاربه عقیده وه لنګېده

زموږه د ختیځ د ګړۍ بند نه وو شکېدلی

بې وخته د شمال یوه بانه وه لنګېده

د ژوند په برخلیک یې تل د بل چړچې کولې

خونخواره چې راغلې یوه موده وه لنګېده

د ظلم او ستم یوه بلا وه امیدواره

په خوا کې د هر چا چې به پرته وه لنګېده

(c) ketabton.com: The Digital Library

کابل

د ۱۹۸۹ز کال اګست

(c) ketabton.com: The Digital Library

مرور سباوون

پر ورکه لار زموږ سحر تللی دی

ښکاري له موږه مرور تللی دی

د خړو غرونو ، خړ مزل وهي نن

ستړی ستومانه پر سفر تللی دی

د پلوشو د امیدو له کوره

د ارمانو پر لاره لمر تللی دی

د تورو شپو وربانديې کاني ووري

له توره بخته مقرر تللی دی

ژاړي د پرخو د ښکلا معشوقه

چې له ګلپاڼو بې خبر تللی دی

زموږ د کلي سپین سحر سباوون

توري بلا که په نظر تللی دی

کابل

د ۱۹۸۹ ز کال اګست

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتڼ

راته کړې مې یو دوست یوه کیسه وه
ډېره ښکلې، په زړه پورې او خوږه وه
کتواز کې یوه ورځ د چا واده وو
جوش خروش د اتڼچیانو پکې ښه وو
ټوله ورځ یې په اتڼ وه ستړي نه شول
لا یې مستې شوله مینه پکې سره شول
تر ماښامه یې وهل دوه درې ډولونه
هم ډولچیانو له مستۍ وهل ټوپونه
شپه تیاره شوه، نور نو چا څه نه لیدلو
پر هر لوري چې به چا کله کتلو
نو یو کس د اتڼچیانو له جملې نه
لږ جلا شو د اتڼ لویې حلقې نه
او ورولوېده کاریز ته نابېره
د اتڼ له شوقه مست وو له سحره

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې پوه شو چې پښه يې شوله ماته

غږ يې وکړ، مخ يې واړولو شاته

چې اتڼ ونه دروئ، زه روغ رمټ يم

ژوبل نه يم چې لويدلی زه په څټ يم

خو اتڼ ته ادامه ورکړئ يارانو

پر ما زړه مه خوږوئ اې عزيزانو

***

ځو مره ښکلې د اتڼ لړو سندرې

په زړه پورې هم خوږې لکه شکرې

په اتڼ چې به ځوانان سره حلقه شول

په ورو ورو به د اواز په زمزمه شول

بيا بې جگې کړلې غاړې په بدلو

قدم شاته، قدم مخکې به يې وهلو

د ډولچيانو به په خپل منځ کې سيالي وه

يو د بل ترمنځ به جوړه څه مستي وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتڼچیان به په مستۍ شول په اتڼ کې

خاورې دوړې به شوې پورته په اتڼ کې

پاس د بام پر سر به پېغلو تماشا کړه

یو د بل سره بې پته مشغولا کړه

غوښو ، وریجو نه به ډک وو لوی دیګونه

د ښوروااوو خوندور وو بړاسونه

په کلا کې به کړل پیغلو اتڼونه

یو تر بل به ښکلې وې لکه ګلونه

څوک به شپه کې پر اسو باندې سپاره وو

څوک به پلي د واده په لور په تله وو

د توپکو به ډزونه شوه هوا کې

د خوښۍ نغمه به پورته شوه فضا کې

یا به چا خپل زوی ته کړې ښه کوزده وه

یا به زوکړه د پښتون د کور نغمه وه

***

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ تاريخ د غزاګانو تل شاهد وو

چې ولس مو د پردو وړاندې واحد وو

چې يرغل به په موږ پيل شو د پرديو

نو خبر به شو ولس په دې غديو

بيا به ډول او نغاره د غزا پيل وو

د پرديو به د تېښتې يو لوی سيل وو

اوکراين-لووف

د ۱۹۸۹ ز کال سيپټمبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوکراینې پېغلې ته

چېرته روانه يې د ناز ښاپيرۍ

په څه نغمه کې يې د ساز ښاپيرۍ

د اوکراين د شنو باغو کوترې

وهي غومبر د چا پر زړو کوترې

بيا دې له چا سره وعده اېښې ده؟

د چا پر زړه دې غلبله اېښې ده؟

دا بختور نصيب د چا دی ښکلې؟

چې ليونی ستا د وفا دی ښکلې

بيا به يې غېږ شي پر تا ډکه نجلۍ

لاس به يې تا کړې غېږ کې کلکه نجلۍ

بيا به دې شونډو نه بوسې اخلي

ستا له دوه سترګو به نشې اخلي

له سپينې خولې نه به دې غړ نه وزي

مستې سينې نه به دې څوږ نه وزي

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا به شپېږ د ځوانۍ مستې کړې لږ

بیا به نشې د ځوانۍ مستې کړې لږ

ته به د مینې جال کې بنده ښکارې

ښکلې به مینه کې څو چنده ښکارې

سترګې به پټې کړې په مینه مینه

امیل به رنګ وي ستا پر سپینه سینه

بیا به د ونو لاندې سره غونچه شې

د بڼ په منځ کې به مېله مېله شې

ستا په موسکا به څه ښکلا سپره وي

ستا خوشبویي به په هوا سپره وي

ته چې د پېغلو منځ کې میره ښکارې

د چا په زړه کې ته اسیره ښکارې؟

ستا به د مینې پر سبا وي نظر

د لمر د وړانګو به پر تا وي نظر

په رنګینیو کې به نور جوړوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم انځور گر ته به انځور جوړوې

اوکراین-لووف

د ۱۹۸۹ ز کال سیپټمبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورکه خندا

زموږ مالت کې شوله ورکه خندا

څنګه یو ځل شوه بې درکه خندا

موږه موسکا غوښته له لویه ربه

په مخه راغله د غم کلکه خندا

ړلۍ د اوښکو پرې برې وموندَه

ولوېده خاورو کې پر ځمکه خندا

زموږ د ښکلو ښکلو پېغلو په خوله

وینو کې سره شوله نازکه خندا

نه یې توبه نه یې ثواب قبول شو

پردي اختر مو کړله سپکه خندا

زموږ پر وطن یې سرې لمبې بلې کړې

شوله ایره په اور کې ځکه خندا

د ټانک په زور دې ملکي ونه شوه

اوس دې په کور کوه ملکه خندا

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوکراین-لووف

د ۱۹۸۹ز کال اکتوبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوشال مېنه

وطن زموږه د اقبال مېنه ده

د مستقبل او هم د حال مېنه ده

ماتې ختيځ او لويديځ دواړه يو دي

که د جنوب که د شمال مېنه ده

زه يې د سيند لاسونه زړه ته راوړم

د غرونو سر مې د جمال مېنه ده

که کندهار او که کندوز دی که خوست

جلال اباد مې د جلال مېنه ده

که پکتيکا ده، که مزار که هرات

زما د هر يو هېوادوال مېنه ده

زما دوه سترگې دي پغمان او کابل

که د رحمان که د خوشال مېنه ده

کابل-خوشال مېنه

د ۱۹۹۱ ز کال فبروري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساقي ته

مست مې کړه ساقي چې ليونی شمه
دې خپلې ځوانۍ نه سپېلنی شمه
څه وکړم وختونه د نشې دي نن
لږ به زه بېخوده صحرانی شمه
څه بې کړم دنيا کې چې هر څه دي ډېر
کله شته خندا چې زه موسکی شمه
اوس مې ستا د خوم پته پيدا کړله
ډک مې کړه جامونه درلوګی شمه

کابل-خوشال مېنه

د ۱۹۹۱ ز کال فبروري

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

د شوخو سترګو په خومار مې وله

د خوماري نظر په کار مې وله

چې په ښکلا دې ټول موسم غوړېږي

حسن ته وايه په بهار مې وله

چې مخامخ شې راته مه مې پوښته

سم بې پروا او بې اختيار مې وله

د ناز توپک چې دې ويشتل زده کړي

جوړه ښکاري شه لکه ښکار مې وله

سترګو ته څه وايې د مخ ائينه کې

ائينه دې زه يم هر سهار مې وله

راشه زما په غېږ کې سره لمبه شه

د سورکو شونډو په انګار مې وله

اوکراين-لووف

د ۱۹۹۱ ز کال مارچ

(c) ketabton.com: The Digital Library

شبنمي الهام

مينې نظر د پسرلي راکوه

ځواني ده لږه خوشالي راکوه

زلمی قسمت مې په غمونو سر شو

ته راته خانده او مستي راکوه

چيرته مې بوزه د چمن پر لاره

تازه وختونه گلابي راکوه

د زړه مارغه مې پکې والوته نن

شور د بلبلو شاهيني راکوه

وايم سندرې تل د باغ پيغلې ته

باغوانه زوم دې يم ښادي راکوه

اوکراين-لووف

د ۱۹۹۱ ز کال مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زخمي کيږدۍ

د خيال کيږدۍ مې څه نامردو توپانو اخيستې

چې لوړو غرو د چا له لاسه پر اوږو اخيستې

په خړو لارو او درو کې زخمي او ښ لټوم

د وطن دښتې مې نن ورکو کاروانو اخيستې

د تصور پر صحرا وينم سوي سوي بوټي

دا کوچۍ مېنه مې غمجنو شنو لوگو اخيستې

يتيمه کړيکه مې تر غوږ د ماشومانو شوله

د کيږدۍ سيمه بوږنوونکو انگازو اخيستې

چيرته په لاره کې څپلۍ د بريتورو وينم

د خيال سدرۍ يې له لونگۍ سره لمبو اخيستې

چيرته به پروت وي د کيږديو باغروره خاوند

مسته رمه يې چې د جنگ تورو ماينو اخيستې

ښکلې شپيلۍ يې د هنر شونډو ته تږې ښکاري

د ژوند نغمه يې څه دردمنو فريادو اخيستې

(c) ketabton.com: The Digital Library

چاته به گوري د کوچۍ پیغلې غمجنې سترګې

چې پیغله مینه یې اوس اوښکو لیونو اخیستې

د غم ګولیو زخمي کړي د کیږدۍ لاسونه

د ګودر غاړه ماتو شویو شنو منګو اخیستې

اوکراین-لووف

د ۱۹۹۱ ز کال اګست

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ښکلې ستا مینه مېله راسره درومي
ورته ګوره څنګه ښه راسره درومي

لکه سیوری تل پر څنګ راسره ګرځه
په وجود مې سره لمبه راسره درومي

چې پر شونډو دې زما خومار ویده شو
ساقي څه چې میکده راسره درومي

زه شهباز یم ستا د زلفو د تارونو
د نغمو دې ترانه راسره درومي

پیغلتوب دې رانږدې کړه چې لږ پوه شم
د ځوانۍ مسته نشه راسره درومي

زه به ځان ګڼم حاجي ستا په الفت کې
چې دا ستا د مخ کعبه راسره درومي

اوکراین-لووف

د ۱۹۹۱ ز کال اګست

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

پرخه د صحرا پر سينه پرېوته

سترگه د سبا پر سينه پرېوته

راغله تازه گي له خوشبويي سره

مسته د هوا پر سينه پرېوته

زما د سترگو اوښکې دي گلپاڼو کې

نن مې څه غوغا پر سينه پرېوته

شونډې مې د يار د گلو پاڼې دي

نن چې يې موسکا پر سينه پرېوته

نم په اننگو کې له سورخي سره

مينه د ښکلا پر سينه پرېوته

سترگې دې پيالې د سرو شرابو دي

تنده د مينا پر سينه پرېوته

ستا د نظر اور کې مې ستې سينه

ښه شوله چې ستا پر سينه پرېوته

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوکراین-لووف

د ۱۹۹۱ز کال اګست

(c) ketabton.com: The Digital Library

بربنډ انځور

پرته پر یوه اړخ یوه نجلۍ وه په انځور کې

له پښو نه تړوله لوڅه ترغړې وه په انځور کې

سینې یې په یو رنګ لکه غبرګونې پیغلې خوېندې

د سترګو تماشا یې ګړندۍ وه په انځور کې

یو لاس یې پر ورانه بل یې ترسر لاندې نیولی

پرته په پاسته کټ په بې غمۍ وه په انځور کې

د لمر د طلایي وړانګو نظر ورته نږدې وو

پردې په یوه خوا ، خلاصه کړکۍ وه په انځور کې

په حسن برابره وه سمبال، وه غونډه مونډه

ترې لاندې ښایسته غونډۍ شړۍ وه په انځور کې

د تېرو زمانو ښایسته میز یې وو تر څنګه

له پاسه پرې ولاړه ګلدانۍ وه په انځور کې

نقاش د زمانې ته څه په مینه موسکېدله

عجبه ښایسته یوه ښاپیرۍ وه په انځور کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوکراین-لووف

د ۱۹۹۱ ز کال سیپتمبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

د اروپا ماشوم ته

ستا هوسونه درد و غم نه لري

ژوند دې اختر لري، ماتم نه لري

ته د نیکمرغه ژوند په غېږ کې اوسې

وطن دې زور، ظلم و ستم نه لري

ته د موسکا په کور کې ژوند کوې تل

اوښکې دې سترګو ته قدم نه لري

سره دې غمبوري، سپین دې مخ وینمه

ګرېوان دې وچ د اوښکو نم نه لري

زموږ ماشوم دی له هر څه بې برخې

غم لري ډېر، کور کې غنم نه لري

پلار یې ټانکونو دی ویشتلی چیرته

مور یې د زړه زخم ته دم نه لري

زموږ له ماشومه خو ته نه یې خبر

د ژوند ټپونه یې ملهم نه لري

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوکراین-لووف

د ۱۹۹۱ ز کال سیپټمبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

یو ځلي مخ ته ائینه ونیسه

پکې د زلفو سلسله ونیسه

پر ښکلي مخ زلفې خورې ورې که

د حسن ورځو ته دې شپه ونیسه

د تورو سترګو شهیدان دې ډېر دي

لږ خو پر خوله باندې توبه ونیسه

زما دې سوې لیونۍ سینې ته

راځه یو ځل مسته سینه ونیسه

چې دې په غېږه کې نشه پربوته

شونډې یې کاږه اهسته ونیسه

اوکراین-لووف

د ۱۹۹۱ ز کال سیپټمبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويلون

دا کوچنی یار مې څه ښه ساز غږوي

د هر موسم د زړه اواز غږوي

کله وږمې د پسرلي غږوي

کله د مینې یو نیاز غږوي

کله د واورو غرونه وتخنوي

کله رنګین غونډې انداز غږوي

په هر یو تار کې یې نغمې دي پټې

د زړه په کور کې مې یو راز غږوي

کله رایادې کړي نغمې د شپېلۍ

د زړه رباب مې په شهباز غږوي

کله ژړیږي د یو چا په ماتم

کله خوښۍ ته یو اغاز غږوي

کله شاعر، کله شي پېغله مینه

په نرمو شونډو کې یو ناز غږوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوکراین-لووف

د ۱۹۹۱ز کال اکتوبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

لوڅ موسم

د مني اراده ده چې ځنګلونه لوڅوي

ښاخونه د ګلونو او باغونه لوڅوي

ها بله ورځ بهار ورته ګنډلې شنې جامې وې

خو نن د ښکليو ونو مړوندونه لوڅوي

چنار وو که شاتوت، د ټولو شنې پګړۍ پر سر وې

د زېړې لونګۍ يار يې اوس سرونه لوڅوي

د وخت نوي حالات يې اوس سړو شپو ته راباسي

موسم په خپلو لاسو ځمکه غرونه لوڅوي

دې ژوند کې پر هر چا باندې سړې تودې تيرېږي

قانون د طبيعت څه پټ رازونه لوڅوي

اوکرين-لووف

د ۱۹۹۱ز کال اکتوبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

لیلا په سپینه خوله کې دې نشې راوینبوم

زما د زړه ساقي ته میکدې راوینبوم

چې ستا د ثوابې زلفو تسپې په لاس کې واخلم

زاهد شمه په زړه کې مې کعبې راوینبوم

زلمي زلمي اهو نه مې ستا حسن ته راوړي

د شونډو په دیره کې دې بوسې راوینبوم

د مینې حماسه ده سرې سینې پکې جنګیږي

پالنګ د محبت کې دې خولې راوینبوم

د مینې شو ګیرونه دې د کاني په قسمت شو

د عمر ورځې څه چې ټولې شپې راوینبوم

اوکراین-لووف

د ۱۹۹۱ ز کال اکتوبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

د جام کور

ساقي دې راته ګوري موږ جامونه جنګوو

خومار کې د ځوانۍ يو څه وختونه جنګوو

د ژوند په غم اباد کې مو فکرونه ياغي شوي

يو وار خو به له خوم سره سرونه جنګوو

ملا دې په خلوت کې په نفلونو چاره وکړي

دا موږ بې د ګنا په نوم خومونه جنګوو

باغوان چې د انګور لويه تحفه ده راليږلې

دا ځکه يې له تاکه سره زړونه جنګوو

ازل مو په قسمت کې د ژوندون غمونه نغښتي

موسکا نه ترهيدلي قسمتونه جنګوو

قاضي د زمانې رانه نور څه ضمانت غواړي

مستۍ او په خومار کې خپل يادونه جنګوو

اوکراين-لووف

د ۱۹۹۱ ز کال نوامبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

شکېدلې څپلۍ

څو به ګنډو خپلې شکېدلې څپلۍ
د ژوند په لار کې سولېدلې څپلۍ

موږ د منزل پر زړه لاره درومو
پر سر مو تل خپلې نیولې څپلۍ

خلک هوښیار دي، اتفاق لري تل
موږ له خپلو نه ایستلې څپلۍ

موږ په عقل کې اغزي کرلي
له خپلو پښو مو غورځولې څپلۍ

ولې شمله دومره راټیټه شوله
چې په لمن مو دي موښلې څپلۍ

نورو ته لنډه موږ ته لري شوه لار
دې قافلې مو تل خوړلې څپلۍ

اشنا سبا به د رڼا کور ته ځو
یو ځل پښو کړه نازولې څپلۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوکراین-لووف

د ۱۹۹۱ز کال نوامبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

واورين لاسونه

واورې د باغ پر اوږو ايښي دي ساړه لاسونه

په تشو څانگو کې لوېدلي دي سپاره لاسونه

د واورې سپين څادر پر سر په درانه خوب ويده دي

کنگل رانغښتي دي رانهه، درانه درانه لاسونه

وخت د موسم په سپينه خوله سپينې خبرې کوي

ونو تر زنې ورته ايښي دي کاږه لاسونه

شمال د څانگو په رگو کې څه نغمې غږوي

د ژوند رباب ته ښوروي خواره واره لاسونه

بيا به سپرلی شي او د باغ غوټۍ به پېغله شي بيا

له ښکلې ملا نه به يې تاو کمه د زړه لاسونه

اوکراين-لووف

د ۱۹۹۱ ز کال نوامبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دا ساړه ساړه بادونه به چليږي لا ترڅو

د بهار تنکي گلونه به رژيږي لا تر څو

د تودو لمرو په هيله، تاندې لښتې د دې بڼ

دا له يخه چمنونه به وچيږي لا تر څو

د يوه ارمان لپاره، د سبا سحر په تمه

دا زموږه شوگيرونه به اوږديږي لا تر څو

نه اسمان شو په کراره، او نه ځمکه په ارام

دا د کاڼو بارانونه به وريږي لا تر څو

د ستم اوږده لاسونه د هر چا گريوان ته رسي

دلته خيري گريوانونه به خيريږي لا تر څو

د اسما ن زړه غريو نيولی، تندرونه راگوزار دي

د سرو وينو سيلابونه به بهيږي لا تر څو

اوکراين-لووف

د ۱۹۹۱ ز کال ډيسمبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ږدمه پرهرونه د ستم په زړه

شنه به کړم غمونه ټول د غم په زړه

وخت که تمباکو په شاني دود کړلو

کاڼي به يې وار کړم د چلم په زړه

سر مو د قسمت خوله کې نيولی دی

خط خو دی کش شوی د غنم په زړه

لاره د ژوندن دار ته راکاږي تل

مېخ يې ټک وهلی د قدم په زړه

څوک چې دي د سرو وينو په جام مين

لاس يې تل نيولی د ماتم په زړه

وګوره، د ژوند ښکلا ته وګوره

وشينده ګلونه د عالم په زړه

اوکراين-لووف

د ۱۹۹۱ ز کال ډيسمبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

تصویر

اخلمه په زړه کې د موسکا تصویر

سترګو ، د نازونو او ادا تصویر

پربوته نظر مې په پیء مخو کې

اخلم یې له سترګو د مینا تصویر

ګورمه ائینې ته د نظر د یار

ښکاري پکې زما د تمنا تصویر

کوم یو انځورګر باندې تصویر کړمه

ستا د سپینې غاړې او ملا تصویر

راشه پر سینه مې سینه کېږده لږ

جوړ به کړو د زړونو د درزا تصویر

اوکراین-لووف

د ۱۹۹۲ز کال جنوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ښکلیه څه موده را سره تېره کړه

ځې به، یوه شپېبه را سره تېره کړه

غم او وصل دوړاه په یوه شپه کې

راشه دا جوړه را سره تېره کړه

را به شي سبا بیا په سبا پسې

نن شپه په سینه را سره تېره کړه

څه مې په راڼه تنکي نظر ولي

دا د وصل شپه را سره تېره کړه

اوکراین-لووف

د ۱۹۹۲ ز کال جنوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره زرغونه

بیا راوریږي څه تازه د بهارونو باران

څمکې پر سر دي بیا نڅیږي د ځنګلونو باران

دا ویده پېغله خو نن بیا لکه چې ویښه شوله

چې یې مین پرې اوروي د سرو ګلونو باران

اسمانه بیا دې ملا تړلې ده په سره زرغونه

پر خپله ناوې غوړوې د شنو شالونو باران

بیا د سحر له سترګو پاڅېده ویښ شوی نظر

پر زړه د ګلو اوروي د شبنمونو باران

بیا به د لمر زرینې شونډې ښکلوي ګلونه

زړه به مې ورو ورو تخنوي د امیدونو باران

اوکراین-لووف

د ۱۹۹۲ ز کال اپرېل

(c) ketabton.com: The Digital Library

لمرګلی

څه ښکلی تخم يې د ځمکې پر ځيګر کړلی

لمره، خو تاته يې يو ګل دی د نظر کړلی

څومره مين دی دا د وړانګو د ښکلا خريدار

چې له بېلتونه يې تور داغ د زړه پر سر کړلی

دا خو به زور د محبت وي چې کړېږي پسې

زړه څېره کې چې يې رنګ د ماذديګر کړلی

چې له سحره تر ماښامه يې ديدن کوي تل

ژوند يې تر پايه په رګو کې څه اثر کړلی

هيڅ يې د مينې سجده سپوږمۍ ته ونه کړله

لمرګلي زړه باندې تصوير د ښکلي لمر کړلی

اوکراين-لووف

د ۱۹۹۲ ز کال جولای

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېوتی کاروان

په اوږده لاره کې په شپو واوښتو

په بې سحره شوګیرو واوښتو

موږه سپاره وو د شپېو پر اوږو

مودې شوې ختمې په کلو واوښتو

په څه بې لاره منزلونو سر شو

ګلونه سوي په اغزو واوښتو

للمو شپېو ته مو باران غوښتلو

خو په سیلاب د وینو سرو واوښتو

موږه د بخت پر اس وو زین تړلی

لکه چې اس نه وو په خرو واوښتو

موږ له کاروان سره پر لاره لوټ شو

په لویه لاره کې په غلو واوښتو

اوکراین-لووف

د ۱۹۹۲ز کال جولای

(c) ketabton.com: The Digital Library

سرونه

سرونه نه دي پرې کوي چې د عزت سرونه

د وینو تږي وي همېش د جهالت سرونه

لاره مو نه ده غځېدلې د سحر په لوري

په اوږو بار دي د نااهلو د غفلت سرونه

داسې کوپړۍ خو په ځنګله کې هم بې شماره وینم

د انسانانو منځ کې جګ دي د وحشت سرونه

کاشکي دغه ماغزه خو خدای پرې لورولي نه وای

په هر قدم کې دي ولاړ د جنایت سرونه

یا خو مې سترګې شه ړندې چې چیرته نه وینمه

چې سرو لمبو ته غورځوي د انسانیت سرونه

وږی ښامار د زمانې لکه چې نه مړیږي

چې هره ورځ خولې ته راکاږي په نوبت سرونه

زخمي وطن خو دې لږ ما په دې خبره کړي پوه

چیرته ورک شوي د وختونو د غیرت سرونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوکراین-لووف

د ۱۹۹۲ز کال اگسټ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

څنګ کې د لیلا یم په چمن ولاړ

زړه مې دی د زلفو په خوتن ولاړ

نه دي تخنوم چناره سپین بدن

لاس مې د لیلا په سپین بدن ولاړ

ستا غوټۍ مې خوښې دي مالیاره خو

اوس یم د پېغ مخې په دیدن ولاړ

ځه چې په صحرا کې مېله جوړه کړو

دلته خو مالیار دی قهرجن ولاړ

کله چې دا ستا له غېږې پاڅېږم

ژر شمه په فکر د وطن ولاړ

اوکراین-لووف

د ۱۹۹۲ز کال اګست

(c) ketabton.com: The Digital Library

تنده

ما يې په وصال کې د کلونو تنده ماته کړه

غيږه کې يې ما نن د عمرونو تنده ماته کړه

چا يې ځواني خاورې کړه ديدن پسې پوهيږمه

ما يې په ځوانۍ د جنتونو تنده ماته کړه

چا يې ببلتانه کې د ځيګر د وينو جام که مات

ما يې پر پالنګ د وصالونو تنده ماته کړه

څوک يې د بوسې په تمه ليکي د غزل کتاب

ما يې د سرو شونډو په خوندونو تنده ماته کړه

څوک يې د ګلونو په سرو پاڼو کې ښايست ويني

ما يې د سپين مخ په ښايستونو تنده ماته کړه

اوکراين-لووف

د ۱۹۹۳ ز کال اپريل

(c) ketabton.com: The Digital Library

انځورګره ځمکه

د پسرلي ناوې راوړې څه وربښمينې غوټۍ

چې د صحرا غاړه کې زانګې لونګينې غوټۍ

دلته چمن، دلته باغونه او سيندونه ناځي

دلته وربمې دي نڅوي د ناز حسينې غوټۍ

پيغلوټو ځانګو په شنو زلفو کې ټومبلي دي نن

په تنکو ګوتو راته ښيي سرې او سپينې غوټۍ

دا نزاکت د پسرلي دی چې پر زړه مې لګي

د هوس سترګو ته مې نيسي نازنيني غوټۍ

دا انځورګره ځمکه څه ماهرلاسونه لري

په خړو ګوتو جوړوي راته رنګينې غوټۍ

اوکراين-لووف

د ۱۹۹۳ز کال مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

سکروټې

ساه مو لوګی چې بند په بند تېروي

سینه سکروټو کې څه ژوند تېروي

زموږ د تورو د پوالو غاښونه

دا سره اورونه په څه خوند تېروي

وخت د باروتو د بلا خېټې ته

ډ کې منګولې په ښه شخوند تېروي

خپله په سرو وینو کې عرق تر ستوني

بل ته ټول عمر دوی په پند تېروي

ډبرین زړونه، ډبرینې سترګې

تورې لوخړې په ابلبند تېروي

څه سرې خورې د وخت ټوکې شولې

ژوندي سرونه لکه قند تېروي

روسیه- مسکو

د ۱۹۹۵ ز کال سیپټمبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خوب کیسه

بیگا مې ولیده زمری په خوب کې

لویه تنه، ببر مغزی په خوب کې

پلار مې یې غاړه کې ځنځیر تړلی

لکه یو چا چې وي اسیر تړلی

کله یې ځان سره چکر ته بوزي

کله یې د کلي ماذدیگر ته بوزي

ده ته تابع خو موږ ډاربږو ترینه

په هر نظر کې ډېر لړزیږو ترینه

پلار راته وایي، بچو مه ویریږئ

زما له یاره تاسو څه ویریږئ ؟

داسې ښکاریږي چې یې یار وي مین

شخو بریتو باندې د پلار وي مین

په یوه کوټه کې هره شپه خوب کوي

زما له پلار سره جوړه خوب کوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشنا دا خوب راته تعبیر غوندې کړه

په پښتو ژبه یې تفسیر غوندې کړه

روسیه- مسکو

د ۱۹۹۲ ز کال جون

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

شبنم نه دې د غاړې مرغلره جوړوم

ښکلا ته دې امېل له سپین سحره جوړوم

گلونه د نړۍ دې ښکلې ستا له سره جار شي

تالونه دې په زلفو کې دلبره جوړوم

بوسه د اننگو دې په ثواب کې راته راکړه

شربت د سپینې خولې دې له کوثره جوړوم

نظر دې لکه اس زما په زړه وزلوبه کاندې

میدان ورته د منډو له ځیگره جوړوم

هنر دې په ښکلا کې راته څومره ښه ساتلی

جانانه له ښایست نه دې سندره جوړوم

روسیه-مسکو

د ۱۹۹۲ ز کال اگست

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګاونډيان

ښکلي تي لرونکي او مرغان شته طبيعت کې

ځنګ کې ورسره خزنده ګان شته طبيعت کې

پورته په هوا کې، لاندې ځمکه، سمندر کې

زانه هم غرڅه، پيل او کبان شته طبيعت کې

ښکلي شنه باغونه د توتيانو په غږ مست دي

ډک دي چمنونه، بلبلان شته طبيعت کې

دښتې د شاهين د افريقا که د اسيا دي

غرونو کې نامتو يې هم بازان شته طبيعت کې

وړاندې په ځنګله کې د زمريانو غړمبهار دی

بل خوا ته ګيدړې او سويان شته طبيعت کې

پاس د سايبيريا سختو سړو کې يږې ګرزي

هلته هندوستان کې بيزوګان شته طبيعت کې

زهر يې انسان علاجوي او هم يې وژني

دغسې عجيب غوندې ماران شته طبيعت کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

بل خواته د شاتو مچۍ زبېښي سره ګلونه

ډک يې مېلمه پاله ګبينان شته طبيعت کې

سترې يې له کاروانه مو اسونه او کچر دي

داسې دور منزله لا اوښان شته طبيعت کې

غوښې که هګۍ دي، که پوستکې يا وړۍ دي

وړی ورته موږ غوندې انسان شته طبيعت کې

فکر ورته وکړه، موږه ټول يو د دې کلي

څنګ کې را سره همسايه ګان شته طبيعت کې

روسيه-مسکو

د ۱۹۹۲ ز کال سيپټمبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

داستان

د مينې ياد کې دې ليکم د څو سلګيو داستان

د زړه قلم ته ورکوم د رنګينيو داستان

دوه اتلان دې دي د سترګو چې حملې کوي تل

خو په ادب کې جوړوي د دوو غميو داستان

غلچک نظر دې راته راوړي د سکروټو لپه

د زړه له تله جوړوي د شنو لوګيو داستان

ستا په الهام شمه شبنم، او به او به شمه زه

د زلفو تار کې دې ليکم د سرو غوټيو داستان

د مخ استاد چې دې رازده کړه د ښکلا شاعري

ورته به دود کړمه د ژوند د سپيلنيو داستان

روسيه-مسکو

د ۱۹۹۲ ز کال سيپټمبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

د شپو حلالول

نن په لاس کې مې چړې دي شوګيرې حلالوم

لکه لمر ورپسې ګرزم تورې شپې حلالوم

د سحر ناوکۍ راشه د زړه درد مې که راوېښ لړ

په فرياد مې د ظلمونو تماشې حلالوم

د ځنګله څڼې کړه غوړې اې بارانه په عطرونو

خوشبويي ته دې موسمه حادثې حلالوم

د تنکيو هيلو باغ ته يې زما تبر نيولی

د دې پڅو هوسونو به شېبې حلالوم

ماذديګره ته خو ولاړې، په سپېدو مې سلام وايه

هره ورځ يې په ارمان کې اندېښنې حلالوم

اې د خيال ښکلی نقاشه، ته استاد زه به شاګرد شم

منظره به د بدرنګې زمانې حلالوم

روسيه-مسکو

د ۱۹۹۲ ز کال سيپټمبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

زاهد ته

زاهده تا په ژوند کې څه لیدلي

نه دي ترخه، نه دي خواږه لیدلي

سپیره خلوت، سپیره پرهیز کې اوسې

نه دي موسکا، نه دي لېمه لیدلي

ستا د جنت غلمان مې ستا په تعبیر

د حورو منځ کې د بر پراته لیدلي

ته د هغې نرۍ کوثر ته یې ناست

د خیال په خوب کې دې ویده لیدلي

راځه مېلمه شه، د جام خوند وڅکه

د ساقي سترګو رپیده لیدلي

په دې دنیا کې یو خومار ووینه

ما د لیلا لیمو کې ښه لیدلي

یو وار صوفي شه، دوه ثوابه وکړه

هغه دا دواړه ما لیده، لیدلي

(c) ketabton.com: The Digital Library

روسیه-مسکو

د ۱۹۹۲ زکال اکتوبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه يې وينم

دا دنيا د ظلم کور دی زه يې وينم

پکې ځکه شر او شور دی زه يې وينم

بده ورځ د غريبانو په قسمت ده

له ازله يې بخت تور دی زه يې وينم

چا د بل پر بر خه خېټه اچولې

د قدرت پر نيلي سپور دی زه يې وينم

هم يې کور په سرو لمبو د مظلوم وسو

ډېر يې کړی تېری زور دی زه يې وينم

پکې سوځي وروسته پاتې ملتونه

دغه داښ او دغه اور دی زه يې وينم

روسيه-مسکو

د ۱۹۹۲ ز کال اکتوبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوريزې

د ارمان د زړه په کور کې
اميدونه دي په شور کې
که يو غلی سحر راشي
تورې شپې به په يو لور کي

***

وچه لار روڅ يې گودر دی
وچې شونډې، تږی لمر دی
وچې دښتې دي بې پايه
د باران پر لور سفر دی

روسيه-مسکو

د ۱۹۹۷ ز کال نوامبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ارمونیه

زه د دې خوږینې ارمونیې پر سینه

د نیمې شپې د ترانې پر سینه

د زړه لاسونه ښکته پورته کوم

د زړه غړونه ښکته پورته کوم

غواړم د مینې یو غزل ونیسم

د شعر په لاس د هنر گل ونیسم

غواړم پردو کې یې نڅا مسته کړم

د پیغلو مینه او موسکا مسته کړم

خو ارمونیه زما د گوتو پر مخ

زما د زړه د لاس د گوتو پر مخ

غواړي د سترې ژوند خولې ماتې کړي

یو څو سرې سرې نغمې ماتې کړي

زه پرې اواز د یاقربان وباسم

د غوږ پردې پرې د اسمان وباسم

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوارم چې واوري د ژوندون یاغیتوب

د خوشالۍ د لار د یون یاغیتوب

تل به یې شور کې زلمیتوب غږوم

دې ژوند ته ښکلی یاغیتوب غږوم

روسیه-مسکو

د ۱۹۹۸ ز کال فبروري

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناکامه لوبه

چې له مورېږه ان تېر شولو په ځنګ کې

د قسمت ګرېوان مو څيري شو په جنګ کې

مورږ په خپلو ککريو لوبې کړې

يو د بل ګرېوان نيولی په غورځنګ کې

مورږ د خپلو وينو دارو ته مستي کړو

دغه کار مو حساب کړی دی په ننګ کې

د باغ پيغله مو زخمونه ښکلوي خپل

سره غمونه يې نخيېږي په پالنګ کې

څه ناکامه او بې سوره ساتيري ده

چې يارانو کوټ خوړلی دی په رنګ کې

روسيه-مسکو

د ۱۹۹۸ ز کال فبروري

(c) ketabton.com: The Digital Library

مخامخ

ستا د مخ لیدو ته مخامخ یمه

گل غوندې سپرلو ته مخامخ یمه

ربړ غوندې تاو د رنه نظر مې شو

ستا دوو لیندو ته مخامخ یمه

زما او ستا نظر چې غبرګ په غبرګ شولو

زړه یمه ښیبښو ته مخامخ یمه

ستا د مینې باغ راته پغمان شولو

لاس شو مه منهو ته مخامخ یمه

تاک وی که انگور وی ستا په شونډو کې

رند یمه پیالو ته مخامخ یمه

ستا د خولو سیند کې چې لامبو وهم

کانې یم اوبو ته مخامخ یمه

روسیه-مسکو

د ۱۹۹۸ز کال مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

البوم

مستې مستې پیالې راکړه

ساقي بیا یمه راغلی

د یو خوم په تماشه کې

غواړم تېر یادونه یاد کړم

د وطن د لوړو غرونو

چې سپېدو ته هر کلی کړي

او پر خپلو اوږو باندې

نازوي د سحر ناوې

راته ونبیه دربې چې

د شپېلۍ پکې نغمې وي

د شپانه د گوتو ریتم

وي رمې په گډا کړې

راته ښیه په ځنگله کې

رنگینه ښکلا د ونو

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې رنګین لري په زړه کې

د غوټیو ارمانونه

راته ښیه خړ کورونه

چې لرګینې دروازې یې

د کلونو په ټال زانګې

لویوي نوي نسلونه

په پیاوړې سینه زغمې

د شپو ورځو قدمونه

راته ښیه په هر سیند کې

د سخې څپو زړګی چې

تویوي پر ځمکه مینه

جوړوي له شنو رنګونو

د غنمو امیلونه

ساقي راکړه یو څه نور هم

پیمانه کړه راته ډکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د خيال له سترګو لري

کړه د غم ټپي تصوير چې

نور مې بد ورنه راغلي.

راته راکړه په پياله کې

يو البوم د ژوندانه چې

د خوښۍ يو څو خوماره

يې په سترګو کې ژوندي وي.

روسيه-مسکو

د ۱۹۹۸ ز کال جولای

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناجوړه لار

زموږ د ستړیو ستړیو هیلو

ارمانونو لارې،

سپیره ټپونه سرې سینې پورې

کتار تړلي

زموږ د زړه د لویو غرونو

د غرور غېږه کې یې

د مایوسۍ چاړه ټومبلې نښه

اوس زموږ ستړې هیلې

ګوره دعا کوي

اسمان ته ګوري

ګوندې چې خدای یې کړي دعا قبوله.

روسیه-مسکو

د ۱۹۹۸ ز کال جولای

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویده جشن

تېر شوه، ډېر کلونه تېر شوه

زموږ جشن ویده شوی

په خوښۍ کې په سرو سترګو

خپلې اوښکې څڅوو موږ

د غمجنې موسکا خوله کې

مو د سرو وینو مستې ده.

دلته هر چاته خوښي شته

هم د لوی هم د واړه شته

د هر چا پېغله خندا ده

د هر چا زړونه زلمي دي.

په دې تکو شنو کوڅو کې

د مالت د هرې ونې

ژوند په مینه پیل شوی

هم په ښار هم په ځنګلو کې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هره پاڼه، هر ګلبوټی

په رنګينو سترګو خاندي.

خوښي تل دلته اوسيږي

دا يې کور او دا يې اور دی

هره ورځ زيږوي نوي

نوي نوي اميدونه.

تېر شوه، ډېر کلونه تېر شوه

خو زموږ د کلي خلک

ناست د غم پر سره انګار دي

ځمکه ډکه له سکروټو

او اسمان لمبه لمبه دی

نه اختر لري، نه جشن

اميدونه يې سنګسار دي

نه چا سترګې توري کړې

نه چا ځنې غوړې کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ خوبني ده سپېره کونډه

نه اتڼ شته، نه واده شته

زموږ شوق دی زخمی شوی

پښې مو نه جوړېږي ډول ته

زموږ اتڼ مرور شوی.

تېر شوه، ډېر کلونه تېر شوه

زموږ جشن لا ویده دی

نشته څوک پر دغه سیمه

چې له خوبه یې راویښ کړي.

روسیه-مسکو

د ۱۹۹۸ ز کال اګست

(c) ketabton.com: The Digital Library

ونه

ته د زمان پر اوږو ګرزې، شنې سندرې وایې

تا د خزان په تکه زېړه خېره

څه جادویي غوندې شین چوف ویلی

ته د شنه ژوند زړه کې راخېژې او لو ېږې پسې،

خو پسرلی زېږوې.

ته د سره اوړي په تودو ګوتو کې

لکه نکریزي شنه او سره رنګونه

ژوند ته اختر راولې.

ته د سپین ژمي په ساړه بدن کې

ساړه ساړه رګونه

ساړه ساړه اسویلي

په توده ساه بدلوې.

ته لکه دنګه، چتېه پېغله کوچۍ

د یون پر اوښ سپره یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

او شین سالو دې په سر

ورو ورو له ژونده سره،

پر یوه لاره درومې

بېړه دې نشته،

زه پوهېږم په دې

ته یې د صبر ونه.

روسیه-مسکو

د ۱۹۹۸ ز کال اکتوبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه

له ښاغلي فخرالدين پتوال څخه د زړه له کومي مننه کوم چې د دې کتاب د چاپ مالي لګښت يې کړی دی. د دوی فرهنګي احساس د قدر وړ ګڼم، کور دې يې ودان وي.

ددې کتاب کمپيوټري لګښت ښاغلي عبدالولي سرتور پر غاړه واخيست، له دوی نه هم ډېره مننه کوم، د ژوند په ټولو چارو کې دې يې خدای (ج) بريالی لري.

م. ط. کانی

(c) ketabton.com: The Digital Library

لنډه پېژندنه

نوم: محمد طاهر کلې.

دزوکړې ځای: د کندز ولایت د دښت ارچي د ولسوالۍ د شورخان څمڅ (د سليمانخيلو کلي) ۱۳٤٤.

زده کړې: لومړنۍ، د دښت ارچي د ولسوالي د دوران کلي لومړنۍ ښوونځی.

منځنۍ: د کابل د رحمان بابا لیسه، ۱۳٦۳ ل، ل کال.

لوړې: د اوکراین جمهوریت، د لووف د ښار پوهنتون، د تولنیزو او کلتوري علومو پوهنځی، ۱۹۹۱ زیږدیز کال.

محمد طاهر کلې له ۱۹۹٦ کال راهیسې په مطبوعاتو کې کار پیل کړی دی. دی په ۱۹۹۷ کال کې له مسکوه د خپریدونکې ورځپاڼې (اواز) مسؤول مدیر، وروسته بیاده په ۱۹۹۹ کال کې له مسکو نه د خپریدونکې اونیزې (کابل) چلول په غاړه درلودل.

تنکي پیغلې دده لومړنی چاپي اثر دی.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library